

Per la unitat, internacional, del català

El departaments de català i les associacions internacionals de catalanística tancaren la cinquena trobada amb un manifest a favor de la unitat lingüística.

A Frankfurt, París, Saskatchewan (Canadà), Granada, Moscou, Liverpool, Budapest, Praga o Uppsala (Suècia) hi ha alumnes que comencen la classe amb un "bon dia". A les seues universitats existeixen departaments de català encapçalats per entusiastes de la nostra cultura que de fa cinc anys aprofiten l'entorn dels premis Octubre per intercanviar informacions i experiències. Beques d'estiu, cursos de post-grau i tot allò que pugua servir per promoure el conreu universitari del català és analitzat i compartit en aquestes trobades. L'experiència d'un alumne suec de català potser serà interessant per a la professora russa i les seues anàlisis per als alumnes de Praga. Compartir és la clau, en l'ambient encoratjador dels Premis Octubre.

Des de la perspectiva internacional, els conflictes interns es veuen, generalment, amb una claredat afegida per la distància i el desapassionament. Es per això que els representants dels departaments aplegats a València, que enguany han arribat a 50, han volgut deixar ben clara la seua posició enfront del secessionisme lingüístic, animat a València per sectors polítics molt determinats, i que enguany han fet valer les seues posicions anti-científiques fins i tot en les Corts Valencianes. La seua decisió ha quedat plasmada en aquest breu manifest:

"Nosaltres, els sotasignats, en representació dels 50 participants en la V Trobada Internacional de Catalanística, reunits a València el 26 d'octubre de 1995, conscients de l'actual polèmica davant la qüestió lingüística:

1) Reafirmem la unitat de la llengua catalana parlada al País Valencià, Catalunya, Balears, Andorra, Catalunya Nord, la Franja de Ponent i l'Alguer.

2) Deplorem la instrumentalització política d'aquesta llengua.

VICENT A. JIMÉNEZ

Els professors a l'estranger de català s'aplegaren a València.

3) Reconeixem l'autoritat de la Universitat en matèria lingüística.

4) Fem constar la perplexitat de la comunitat científica internacional davant els intents de trencar una unitat de la llengua catalana reconeguda des dels orígens de la lingüística romànica."

Després de llegir el manifest, alguns dels professors que l'havien elaborat volgueren donar la seua particular visió sobre el conflicte. Així, Isolda Bigvava, professora de català a la Universitat de Moscou, va recordar: "al meu país, ni en altres temps, els comunistes més tosuts feren res contra la unitat lingüística i sempre deixaren als filòlegs fer la seua feina". Till Stegmann de la Universitat J. W. Goethe de Frankfurt, va manifestar, per la seua banda: "Si a Alemanya l'alcalde de Frankfurt o el president del *land* de Hesse decidiren canviar la normativa de l'alemany per

acostar-la al dialecte de la zona, faria riure. Cal comprendre que la llengua té el seu camí i això ni tan sols es pot votar".

Dominique Keown, de la Universitat de Liverpool va donar un toc humorístic a la declaració i va reconèixer que a la seua universitat, "les actituds polítiques d'alguns polítics valencians, tan extravagants, atreuen estudiants a l'aula de sociolingüística catalana i els hi retenen incrèduls i expectants de quina serà la pròxima. En certa mesura els hem d'agrair aquesta ajuda al foment de l'interès pel català". Com a representant de la Universitat de les Illes Balears, Joan Mas va concloure amb una aproximació a la realitat illenca i va destacar les contradiccions polítiques d'alguns partits que "allà no han tingut cap problema a reconèixer la unitat de la llengua catalana".

Jordi Sebastià